

شماره: ... ۹۳/۱۸۴
تاریخ: ... ۱۳۹۳/۰۷/۰۱
پیغام: صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «دامت بر کاهه»
دییر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه هفت‌صد و سی و چهارم مجمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۳/۰۶/۲۹ مشتمل بر بررسی دو نامه دیوان عدالت اداری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور اول: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای علیرضا امامی مبتنى بر ادعاء خلاف‌شرع بودن بند ۲ تصویب‌نامه شماره ۱۳۶۴/۲/۴ و بند ۲ تصویب‌نامه شماره ۱۳۶۵/۲/۴-۳۰۹۶ هیأت وزیران.

ب[الله]: مصوبه مورد شکایت خلاف‌شرع دانسته نشد.

توضیح این که هر چند شکایت شاکی از دو مصوبه می‌باشد لکن با دقت در دو مصوبه این مطلب بدست می‌آید که در واقع مصوبه مورد شکایت بند ۲ تصویب‌نامه شماره ۱۳۶۵/۲/۴ مورخ ۳۰۹۶ هیأت وزیران می‌باشد و مصوبه دیگر مورد شکایت عیناً همین مصوبه می‌باشد.

و صرف‌نظر از خلاف قانون بودن یا عدم خلاف قانون بودن مصوبه مورد شکایت - که تشخیص آن بر عهده دیوان عدالت اداری می‌باشد - مصوبه مورد شکایت خلاف‌شرع نمی‌باشد.

توضیح این که مفاد بند ۲ تصویب مورد شکایت آن است که در صورتی که اجرای برنامه‌های عمرانی شهرداری‌ها مستلزم جابجایی تأسیسات آب و برق و تلفن و گاز گردد هزینه جابجایی تأسیسات مزبور بر عهده شهرداری می‌باشد و این مفاد خلاف‌شرع نمی‌باشد زیرا خود شهرداری بر اساس برنامه عمرانی خود اقدام به تعریض و تغییر محدوده معابر نموده است و این برنامه عمرانی موجب احتیاج به جابجایی تیرهای برق شده است و لذا خود شهرداری باید هزینه جابجایی را پرداخت نماید در نتیجه الزام به پرداخت هزینه با توجه به اقدام خود شهرداری خلاف قاعده تسلیط یا قاعده لاضر نمی‌باشد و خلاف‌شرع نیست.

دستور دوم: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای حسام کاکوبی مبتنى بر ادعاء خلاف‌شرع بودن مصوبه مورخ ۱۳۷۹/۱۲/۶ سازمان میراث فرهنگی و صنایع دستی و گردشگری ایران.

ب[الله]: همان‌گونه که در پرونده (ضوابط حفاظتی عرصه و حریم مجموعه فرهنگی - تاریخی رامسر) بیان شده است مصوبه مورد شکایت بر اساس بند دوازدهم از ماده سوم قانون اساسنامه سازمان میراث فرهنگی کشور مصوب ۱۳۶۷/۲/۱ مجلس شورای اسلامی تنظیم شده است و بر اساس بند دوازدهم، تعیین حریم بنها، مجموعه‌ها، محوطه‌ها و تپه‌های تاریخی ثبت شده و ضوابط خاص معماری و طراحی داخل حریم بر عهده سازمان میراث فرهنگی قرار داده شده است و سازمان مذکور بر این اساس حریم‌های متعددی برای مجموعه فرهنگی تاریخی رامسر همراه با بیان ضوابط و مقررات برای این حریم‌ها تنظیم نموده است.

لکن استفاده اطلاق حق تعیین حریم به نحوی که موجب ایجاد محدودیت در املاک مردم تا فواصل زیاد و حتی کیلومترها گردد مشکل بوده و خلاف شرع می‌باشد. و اگر بند دوازدهم ماده سوم قانون اساسنامه سازمان میراث فرهنگی دارای چنین اطلاقی باشد اطلاق مذکور خلاف‌شرع می‌باشد.